

på et eller andet tidspunkt havde været meget saglig?

Jeg tillader mig så at sige, at jeg synes nok, at ord fanger, og at man står og maner alle de her forskellige påstande og spøgelsers frem, som er med til at piske en stemning op, der gør, at ikke folketingsmedlemmer, men nogle sjæle rundt omkring lader sig forlede til uting. Sådan er det nu bare, og man kan læse debatten og se, at jeg har ret.

Så vil jeg blot til sidst sige til hr. Keld Albrechtsen, at hr. Keld Albrechtsen jo glemte én ting i sit argument. For nok beklagede jeg, at mit regionernes Europa og dermed det føderale Europa ikke bliver til noget på regeringskonferencen, men jeg understregede én ting, som hr. Keld Albrechtsen glemte at citere mig for, nemlig at dette er ikke et skridt på vejen, dette er et regionalt samarbejde, ikke et føderalt regionernes Europa-samarbejde. Det synes jeg skal med, for det skal ikke tage udgangspunkt i, at Euro-region Schleswig er første skridt på vejen mod det regionernes Europa, som jeg altså støtter. Det er det ikke. Det er noget helt specielt.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Så fik vi den én gang til: selvforherligelse og karakterer af de helt, helt høje. Det viser jo endnu en gang dét, som jeg sagde tidligere, nemlig at CD faktisk ikke gider at lytte til andre end sig selv. De har kun sig selv i hovedet og sig selv endnu en gang. Det må vi så konstatere, og det er selvfølgelig trist for demokratiet, men så er det jo godt, at man har god samvittighed i Fremskridtspartiet, hvor vi ønsker at tage befolkningen med på råd. Det ønsker man ikke fra CD's side.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne opfordre hr. Duetoft til, når han nu fremturer med sine beskyldninger, at vi kan blive enige om, at det, Enhedslisten har sagt, er, at vi i dette her ser, at man vil føre udenrigspolitik. Det mener jeg faktisk også jeg under debatten har dokumenteret.

Det er hr. Duetoft ikke enig i. O.k., det er så hr. Duetofts opfattelse, men derfra og så til at fremkomme med en påstand om, at jeg oppisker frygt og spiller på folks frygt, og jeg ved ikke, hvad det var, hr. Duetoft var ude i, dér må jeg gentage, at det er komplet usagligt.

Så vil jeg medgive hr. Duetoft, at han ikke har sagt, at man på regeringskonferencen planlagde yderligere skridt i forhold til regionernes Europa; det er mere en udvidelse af Kommissionens direkte magt, EU-Parlamentet osv. osv., det handler om.

Det handler debatten ikke om i dag. Men det, som jeg sagde i mit ordførerindlæg, var, at EU-Kommissionen forsøger at fremme dette formål for at styrke sin egen magt. Og det går jeg egentlig ud fra at hr. Duetoft er enig i.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det har egentlig været et interessant studium midt i debatten at sidde og lægge mærke til den dér næsten hellige eller uhellige alliance, der kunne opstå mellem de tre musketerer fra Dansk Folkeparti, fra Fremskridtspartiet og fra Enhedslisten, der har taget ordet til stort set hver og en af de øvrige ordførere.

For mig har det på en eller anden måde, selv om jeg selvfølgelig også har noteret mig, at tonen efterhånden faldt lidt i forhandlingsforløbet, egentlig også været en demonstration af, hvorledes debatten også har været ført af en del i Sønderjylland, og jeg skal skynde mig at sige: på begge fløje.

Mens jeg husker det, vil jeg også godt sige, at jeg helt kan tilslutte mig de afstandtagender, der har været omkring den pøbelagtige adfærd, der har været rettet mod folk, der har udtalt sig og har haft en bestemt opfattelse i det sønderjyske område.

Jeg vil godt sige, at jeg tror, at mange reagerer på samme måde, som jeg selv har reageret på det, nemlig at man i virkeligheden er blevet endnu mere sikker på sin overbevisning frem for at lade sig kyse, så disse mennesker – om de overhovedet har haft en tanke – i hvert fald ikke har fået den tanke opfyldt, hvis jeg skal måle det på mig selv.

Når jeg har taget ordet her, er det også for at give udtryk for, at det er de sønderjyske socialdemokraters opfattelse, at sønderjyderne ønsker et samarbejde på tværs af den dansk-tyske grænse. Det gør vi i dag; det gjorde vi efter grænsedragningen i 1920, og det gjorde vi efter freden i 1945. Vi har i 1955 fået grænselandets grundlov, nemlig København-Bonn-erklæringerne, og vi har fra 1973 arbejdet sammen som EU-lande.

Euroregion Schleswig – og jeg skal senere vende tilbage til navnet – er en yderligere udbygning af det eksisterende samarbejde, nu